

Hνέα ανακάλυψη, σύμφωνα με ανακοίνωσην του πανεπιστημίου Κέμπριτζ, προέκυψε μετά από τριετή έρευνα, με επικεφαλής τον καθηγητή εβραϊκών και ιουδαϊκών σπουδών Νικόλας ντε Λάνγκε της Σχολής Θεολογίας και Αστικών και Μεσανατολικών Σπουδών, σε συνεργασία με επιστήμονες του King' As College του Λονδίνου υπό τον Πολ. Σπίενς.

Η έρευνα βασίστηκε στην μελέτη χειρογράφων, σε μερικές περιπτώσεις απλών σπαραγμάτων, που ανακαλύφθηκαν σε μια παλαιά συναγωγή στο Κάιρο της Αιγύπτου και μεταφέρθηκαν στο βρετανικό πανεπιστήμιο κατά το τέλος του 19ου αιώνα. Τα χειρόγραφα αυτά, τα οποία αποτελούν τη λεγόμενη «συλλογή Genizah» βρίσκονται από τότε στη Βιβλιοθήκη του Κέμπριτζ και πλέον είναι διαθέσιμα σε πλεκτρονική (online) μορφή, που επιτρέπει για πρώτη φορά την πλήρη αναζήτηση και έρευνά τους από κάθε ενδιαφερόμενο ερευνητή, στη διεύθυνση <http://www.gbbj.org>.

«Η μετάφραση της Εβραϊκής Βίβλου στα ελληνικά μετά του 3ου και 1ου αιώνα π.Χ. (από 70 Ιουδαίους λογίους) θεωρείται ως ένα από τα πιο σημαντικά επιτεύγματα του ιουδαϊκού πολιτισμού. Χωρίς αυτήν, ο Χριστιανισμός ίσως να μπορεί να εξαπλωθεί τόσο γρήγορα και με τόση επιτυχία, όπως συνέβη», δήλωσε ο Λάνγκε.

«Θεωρείτο ότι οι Ιουδαίοι, για κάποιο λόγο, εγκατέλειψαν την χρήση των ελληνικών μεταφράσεων και επέλεξαν να χρησιμοποιούν το πρωτότυπο εβραϊκό κείμενο για δημόσια ανάγνωση στις συναγωγές, καθώς και για κατ οίκον μελέτη, ώστου στη σύγχρονη εποχή η πίστη για χρήση της καθομιλουμένης (εβραϊκής) γλώσσας, οδήγησε στην εισαγωγή της σε πολλές συναγωγές» πρόσθεσε.

Όμως η προσεκτική μελέτη των χειρογράφων στο Κέμπριτζ έφερε στη φως ορισμένα αποσπάσματα της Βίβλου στην ελληνική μετάφραση, γραμμένα με εβραϊκά γράμματα. Άλλα χειρόγραφα περιείχαν τμήματα μιας καμένης ελληνικής μετάφρασης που έκανε τον δεύτερο αιώνα μ.Χ. ένας προστήλυτος στον Ιουδαϊσμό, ο οποίος ονομαζόταν Ακύλας.

Τα σπαράγματα αυτών των χειρογράφων χρονολογούνται 1.000 περίπου χρόνια μετά την αρχική μετάφραση της Βίβλου στα ελληνικά, πράγμα που δείχνει ότι το ελληνικό κείμενο βρισκόταν ακόμα σε χρήση στις ελληνόφωνες συναγωγές της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και σε άλλα μέρη.

Χειρόγραφα που βρίσκονται σε άλλες βιβλιοθήκες, επιβεβαίωσαν τα ανωτέρω στοιχεία από τα χειρόγραφα της συλλογής του Κέμπριτζ, καθιστώντας πλέον σαφές ότι μια ποικιλία ελληνικών μεταφράσεων της Βίβλου χρησιμοποιείτο μεταξύ των Ιουδαίων του Μεσαίωνα.

Η νέα έρευνα έρχεται έτοι να ρίξει περισσότερο φως στην ζωή των Εβραίων στη Βυζαντινή, αλλά και να αναδειξει, σύμφωνα με τους Βρετανούς ερευνητές, την αμοιβαία επίδραση μεταξύ των Ιουδαίων και των χριστιανών μεσαιωνικών διανοτών.

ΟΙ ΠΡΟΦΗΤΕΣ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ

«Όχι ένας, αλλά περισσότεροι από τους οικογενειακούς φίλους, έχουν αναφέρει ότι, για κάθε γεύμα, η οικογένεια θέτει μια θέση στη τραπέζη για τον Εωσφόρο». ~ Fritz Springmeier

Η ξέρεις ότι πριν την Παλαιοτίνη, διακανονιστεί ως «πατρίδα για τους Εβραίους», οι Ρότσιλντ εξέταζαν και το ενδεχόμενο της Μαδαγασκάρης, του Τσαντ, του Mato Grosso στη Βραζιλία, της Άνω Κοιλάδας του Νειλού, της Κένυα, της Βόρεια Ρωδεσία, της Γουιάνα;

Η δυναστεία Rothschild κάνει χρήματα από τις δύο πλευρές του κάθε πολέμου. Ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος δεν θα έπρεπε να συμβεί ποτέ, αλλά το τραπεζικό καρτέλ των Rothschild ήθελε χρήματα και εξουσία καθώς και μια δικαιολογία για να οικοδομήσει μια Κοινωνία των Εθνών (και να αρπάξει την Παλαιοτίνη).

Η Federal Reserve Bank είναι η κεντρική τράπεζα που τυπώνει το

Νέα ανακάλυψη για την ελληνική μετάφραση της Βίβλου

Ένα μάλλον ξεχασμένο «ελληνικό» κεφάλαιο στην ιστορία της Βίβλου ήρθε στο φως χάρη σε έρευνες επιστημόνων των βρετανικών πανεπιστημίων Κέμπριτζ και King' As College. Οι ερευνητές ανακάλυψαν, μελετώντας αρχαία χειρόγραφα, ότι αντίθετα με την κυριαρχημέχρι τώρα αντίληψη, οι Εβραίοι συνέχισαν να χρησιμοποιούν στις συναγωγές τους την ελληνική μετάφραση (των Εβδομήκοντα) της Βίβλου και όχι το πρωτότυπο ιουδαϊκό κείμενο, για πολλούς αιώνες αργότερα σε σχέση με ότι θεωρούσαν ως τώρα οι επιστήμονες. Σε μερικά μέρη μάλιστα, φαίνεται πως η πρακτική αυτή συνεχίζεται μέχρι σημερικά πρόσφατα.

αμερικανικό δολάριο. Δεν είναι τράπεζα της κυβερνησης, αλλά ανήκει στους παγκόσμιους τραπεζίτες, στους ποιοκύριους από αυτούς, που είναι η οικογένεια Rothschild. Ελέγχουν όλο το Παγκόσμιο Σύστημα συναλλαγμάτων.

Γενάρχης της δυναστείας θεωρείται ο Μάγερ Άνσελμ Μπάουερ (1743-1812), ο οποίος έλαβε το επίθετο Rότσιλντ (στα γερμανικά «κόκκινη ασπίδα») από το σήμα της επιχείρησης του πατέρα του, που διατηρούσε ενεχυροδανειστήριο στη Φραγκφούρτη, όπου και γεννήθηκε. Ο Μάγερ εκμεταλλεύεται τη θέση του ως οικονομικός σύμβουλος του εκλέκτορα της Έσσης και έσποσε την πρώτη του επενδυτική τράπεζα στη γενέτειρά του. Μεγάλη θέμος στης επιχειρηματικής δραστηριότητας των Rότσιλντ ήταν έδωσαν η Γαλλική Επανάσταση και οι Ναπολέοντεις Πόλεμοι (1792-1815). Την περίοδο αυτή χρηματοδοτούσαν με δάνεια τα διάφορα εμπόλεμα μέρη και εμπορεύονταν στην πόλη, βαμβάκι, αποκινάκι προϊόντα και άλλα. Είχαν αναπτύξει ένα εκτεταμένο δίκτυο αντηπροσώπων και συνεργατών, που περιλάμβανε ιδιωτικό ταχυδρομείο και υπηρεσία πληροφοριών. Λέγεται ότι το δικό τους κατασκοπευτικό δίκτυο πληροφόρησε το Λονδίνο για τη νίκη του Ουέλινγκτον στη Μάχη του Βατερλό, μία μέρα πριν από την άφιξη των στρατιωτικών αγγελιοφόρων. Οι Rότσιλντ συμμετείχαν στο κονσόρτο τους που χορήγησε τα δύο δάνεια στην επαναστατιμένη Ελλάδα το 1824, ενώ ήταν και από τους ιδρυτικούς μετόχους της

Εθνικής Τράπεζας το 1841.

Οι Rότσιλντ χρηματοδότησαν την εγκατάσταση Εβραίων στην Παλαιοτίνη κατά τη διάρκεια του μεσοπολέμου και υπήρξαν θερμοί υποστηρικτές του κράτους του Ισραήλ. Άλλωστε, ένας Rότσιλντ ήταν ο πρώτος παραληπτής της Διακήρυξης Μπάλφουρ, με την οποία η Μεγάλη Βρετανία εξέφραζε τη θέλησή της για τη δημιουργία εβραϊκού κράτους στην Παλαιοτίνη.

Σχετικά με το βιβλίο: 'Όποιος ενδιαφέρεται για την οικονομία, την ιστορία της Ευρώπης ή την άνοδο μίας θεαματική επιτυχημένης εβραϊκής οικογένειας θα βρει τον πρώτο τόμο αυτής της ιστορίας του οίκου των Rότσιλντ υπέροχο. Έχοντας μια άνευ προηγουμένου πρόσβαση στα αρχεία των Rothschild πριν το 1915, ο ιστορικός του Παν/μίου της Οξφόρδης Ferguson, ξεκίνα την ιστορία της οικογένειας με τον έμπορο της Φρανκφούρτης Amschel, αλλά η πραγματική ιστορία ξεκίνα με την άφιξη του πιο ικανού από τους γιους του, τον Nathan Mayer, στην Αγγλία πριν από 200 χρόνια. Ο κάθε ένας από τους πέντε γιους του Mayer, βρίσκονταν σε διαφορετικές πόλεις; Στο Παρίσι, το Λονδίνο, τη Βιέννη, τη Νάπολη και τη Φρανκφούρτη. Σε συνδυασμό με μια εντολή ενότητας που κράτησε τους αδελφούς εντυπωσιακά κοντά, ενώ κρατούσαν κόρες, μακριά από ένους, αυτή η γεωγραφική διασπορά έδωσε στο χρηματοπιστωτικό ιδρυμα της οικογένειας, ένα ασυναγώνιστο πλεονέκτημα, παρά το ότι οι γιοι του Mayer ήταν άνιστοι ικανότητας. Ο N.M. Rothschild είναι αυτός που ο Φέργκιουσον επέλεγε ως πρωταγωνιστή του (ο τρισέγγονός του πρότεινε το έργο στον ογκώραφέα).

Από το 1815 και μετά, οι Rότσιλντ ήταν παντού στην Ευρώπη. Κυριάρχησαν στη διεθνή αγορά ομολόγων, αγόραζαν και πωλούσαν προϊόντα, όπως βαμβάκι, καπνό, ζάχαρη, καλόκαι και υδράργυρο. Και επρέασαν τον Μέτερνικ, τον Ουέλινγκτον, την Βασιλισσα Βικτωρία, τον Βίσμαρκ, τον Gladstone και τον Disraeli.

Oίκος Rότσιλντ: Διακεκριμένη οικογένεια γερμανοεβραίων τραπεζιτών, με σημαντική επιρροή στην οικονομικοπολιτική ιστορία της Ευρώπης.